

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ВИМОГИ

до написання і захисту курсівих робіт

для студентів

з освітніх програм:

Арабська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;

Мова гінді, індійська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;

Мова іврит, єврейська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;

Китайська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;

Корейська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;

Перська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;

Турецька мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;

Японська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;

Азербайджанська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова.

Спеціальності

035 Філологія

Ступінь вищої освіти:

бакалавр

Форма здобуття освіти:

денна/заочна

Київ 2022

Вимоги до написання і захисту курсових робіт для студентів з освітніх програм Арабська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Мова гінді, індійська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Мова іврит, єврейська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Китайська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Корейська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Перська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Турецька мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Японська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Азербайджанська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова за спеціальністю 035 Філологія. Ступінь вищої освіти: бакалавр / Укладачі: С. В. Сорокін, М. А. Охріменко, Ю. С. Любимова, Т. М. Тімкова, К. П. Кравець. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2022. 39 с.

Пропоновані вимоги призначені для студентів II, III, IV курсів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Укладачі:

- Сорокін С. В.** – декан факультету східної і слов'янської філології, кандидат філологічних наук, доцент (загальна редакція);
- Охріменко М. А.** – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри східної філології;
- Любимова Ю. С.** – кандидат філологічних наук, завідувач кафедри китайської філології;
- Тімкова Т. М.** – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри тюркської філології;
- Кравець К. П.** – кандидат філологічних наук, завідувач кафедри японської філології.

Рецензенти:

- Мазенова О. В.** – доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри мов і літератур Близького та Середнього Сходу Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
- Валігура О. Р.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри східної філології Київського національного лінгвістичного університету;
- Шимчишин М. М.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та історії світової літератури імені професора В. І. Фесенко Київського національного лінгвістичного університету.

**Друкується за рішенням вченої ради
Київського національного лінгвістичного університету
(протокол № 1 від 29 серпня 2022 року)**

ЗМІСТ

1. Загальні методичні вказівки	5
2. Вибір і затвердження теми курсової роботи	7
3. Вимоги до курсової роботи, її структура та обсяг	8
4. Вимоги до написання курсової роботи	12
5. Правила оформлення курсової роботи	12
6. захист курсової роботи	15
7. Критерії оцінювання курсової роботи	16
8. Список рекомендованої літератури	21
9. Додатки	22

1. ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Курсова робота є результатом самостійного дослідження студентом однієї з проблем східної філології. Курсова робота є важливою частиною освітнього процесу, головне завдання якого – підготовка філологів-сходознавців.

Основні завдання курсової роботи зі східної філології, які вирішуються у процесі її написання:

- систематизація, закріплення та розвиток набутих фахових теоретичних і практичних знань;
- розвиток здібностей творчого осмислення мовних і мовленнєвих явищ;
- розвиток навичок та умінь виконання лінгвістичного та перекладацького аналізу з метою запобігання помилкам під час перекладацької діяльності;
- виконання інформаційного пошуку із використанням новітніх інформаційних технологій;
- удосконалення вміння логічно та переконливо обґрунтовувати свою точку зору щодо прийняття рішень філологічного характеру.

Завдання (навчальні цілі) полягають у формуванні у студентів:

– *інтегральної компетентності*: здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає транслявання інформації східною мовою, і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

– *загальних компетентностей*:

ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 4. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.

ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 12. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 13. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

- **фахових компетентностей:**

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 2. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні.

ФК 3. Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії мов, що вивчаються.

ФК 4. Здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди мов, що вивчаються, описувати соціолінгвальну ситуацію.

ФК 5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мови, що вивчаються, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 9. Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами.

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів і жанрів.

У процесі виконання курсової роботи зі східної філології студент має сформулювати вміння правильної постановки проблеми та обґрунтування її актуальності, формулювання мети й завдань, побудови логічного плану й оптимальної структури дослідження, роботи з джерелами інформації, аналізу й оцінки різних аспектів об'єкта дослідження, обґрунтування власних узагальнень, висновків і пропозицій.

У курсовій роботі розглядається науково-теоретична проблема, узагальнюються та критично осмислюються теоретичні основи дослідження, обґрунтовується його мета та конкретні теоретичні й практичні завдання, визначається методика дослідження, його новизна, теоретичне й практичне значення, акцентується увага на авторських версіях розв'язання наукових проблем. Виконання курсової роботи передбачає поглиблене наукове дослідження обраної проблеми, обробку відповідної кількості науково-методичних джерел, збір, систематизацію та самостійний аналіз мовних і мовленнєвих явищ студентом та висновки науково-практичного характеру.

Програмні результати навчання:

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично

аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

ПРН 3. Організувати процес свого навчання й самоосвіти.

ПРН 5. Співпрацювати з колегами, представниками інших культур та релігій, прибічниками різних політичних поглядів тощо.

ПРН 6. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології для вирішення складних спеціалізованих задач і проблем професійної діяльності.

ПРН 7. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів.

ПРН 8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови (мов) і літератури (літератур), що вивчаються, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 9. Характеризувати діалектні та соціальні різновиди мов(и), що вивчаються(ється), описувати соціолінгвальну ситуацію.

ПРН 10. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів **державною** та іноземною (іноземними) мовами.

ПРН 12. Аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.

ПРН 13. Аналізувати й інтерпретувати твори української та зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі (відповідно до обраної спеціалізації).

ПРН 14. Використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

ПРН 17. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання.

ПРН 18. Мати навички управління комплексними діями або проектами при розв'язанні складних проблем у професійній діяльності в галузі обраної філологічної спеціалізації та нести відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах.

ПРН 19. Мати навички участі в наукових та/або прикладних дослідженнях у галузі філології.

Курсова робота з відповідної галузі східної (арабської, івритської, індійської, іранської, тюркської, китайської, корейської, японської, азербайджанської) філології на факультеті східної і слов'янської філології КНЛУ виконується на II, III, IV курсах. Для керівництва курсовою роботою, надання

консультаційної допомоги студентові призначається науковий керівник зі складу провідних науково-педагогічних працівників відповідних кафедр, як правило, тих, що мають науковий ступінь та/ або вчене звання і здобутки у професійній діяльності. Список наукових керівників курсових робіт затверджується розпорядженням декана факультету за поданням завідувача відповідної кафедри не пізніше 01 жовтня.

Мета написання студентської курсової роботи полягає у закріпленні та систематизації загальних та фахових компетентностей, передбачених змістом відповідної освітньої програми, поглиблення практичних навичок самостійної роботи над розв'язанням конкретної наукової проблеми шляхом використання літературних джерел, методичних та інших матеріалів.

Курсова робота має містити елемент новизни та самостійності виконання і свідчити про вміння студента орієнтуватися в актуальній науковій проблемі, самостійно опрацьовувати конкретне наукове завдання, правильно оформляти свою наукову працю.

Основні етапи виконання курсової роботи:

1. Обрання і затвердження теми курсової роботи.
2. Підбір та вивчення літературних джерел, методичних матеріалів.
3. Розробка плану виконання курсової роботи.
4. Збір, обробка та аналіз матеріалу відповідно до теми дослідження.
5. Написання та оформлення роботи.
6. Підготовка до захисту й захист курсової роботи.

Календарний план виконання курсової роботи:

1. Обрання і затвердження теми – не пізніше 01 листопада відповідного навчального року.
2. Вивчення методологічних джерел і первинне накопичення фактичного матеріалу, укладання плану дослідження – не пізніше 01 грудня.
3. Виконання основної частини курсової роботи – не пізніше 01 квітня.
4. Остаточне оформлення курсової роботи, подання її на кафедру для захисту – не пізніше 20 квітня (Додаток А).

2. ВИБІР І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Тему курсової роботи студент обирає з орієнтовної рекомендованої тематики робіт (Додаток Е), запропонованої цими Вимогами, або обирає самостійно, користуючись порадами наукового керівника, виходячи з актуальних проблем у галузі східної філології, наявності власних наукових інтересів та професійних уподобань. Студент, обираючи тему, має врахувати її актуальність для сьогодення. Обрана тема затверджується рішенням відповідної кафедри.

Після закріплення за студентом теми роботи складається її план, де вказується назва теми, назви розділів та параграфів, а також поетапний календарний план-графік виконання курсової роботи із зазначенням конкретних термінів подання науковому керівникові результату роботи на кожному з етапів (Додаток А). Під час збирання фактичних даних, вивчення необхідної інформації

план роботи може змінюватися чи уточнюватися. Контроль за своєчасним якісним виконанням плану та графіка наукового дослідження здійснює науковий керівник.

Назва роботи має бути, у міру можливості, короткою, відповідати обраній спеціальності та суті досліджуваної теоретичної або практичної проблеми; для уточнення предмета дослідження до назви можна додати підзаголовок (4–6 слів).

Термін розробки плану і графіка – три тижні з моменту затвердження наукового керівника курсової роботи.

Порушення термінів графіка виконання наукової курсової роботи з вини студента є підставою для зниження балу під час захисту роботи.

3. ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ, ЇЇ СТРУКТУРА ТА ОБСЯГ

Загальні вимоги:

- чіткість побудови;
- логічна послідовність викладення матеріалу;
- переконливість аргументації;
- стислість і точність формулювань, належне використання з цією метою спеціальної термінології, що входить до сфери метамови лінгвістики;
- конкретність викладу результатів роботи;
- доказовість висновків й обґрунтування рекомендацій;
- наявність інформаційно-пошукового апарату (анотація іноземною мовою, список літератури);
- простота, ясність, стислість, точність викладу змісту й результатів досліджень.

Автор курсової роботи зобов'язаний забезпечити оригінальність матеріалу, його новизну, наукову цінність, повноту висвітлення проблеми, що розглядається, правильне цитування використаного матеріалу й посилань на літературні джерела тощо. **Цитати без посилань наводити не можна.**

Структура курсової роботи:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);
- вступ;
- основна частина, яка складається з розділів і підрозділів;
- висновки до кожного розділу;
- загальні висновки до роботи;
- анотація іноземною мовою;
- список використаних джерел;
- додатки: таблиці, схеми, графіки, діаграми тощо (за необхідності).

Обсяг курсової роботи:

Обсяг курсової роботи має становити 30–35 сторінок. До обсягу роботи не входять анотація іноземною мовою, додатки, список використаних джерел.

Першою сторінкою роботи вважається титульний аркуш (Додаток Б). Приблизний обсяг структурних частин курсової роботи: вступ – до 5 сторінок, основна частина – 20–25 сторінок, висновки – 3–5 сторінок, анотація іноземною мовою – 1–2 сторінки.

Зміст подається на початку роботи, відразу за титульним аркушем. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовок), вступу, висновків до розділів, загальних висновків, додатків, списку використаної літератури тощо. Зміст має бути повним, тобто містити всі рубрики роботи (Додаток В).

Перелік умовних позначень, символів, скорочень

Якщо в роботі використовується специфічна термінологія, маловідомі скорочення, нові символи, позначення тощо, їхній перелік має бути поданий у вигляді окремого списку, який розміщують після вступу. Перелік друкується двома колонками, в яких зліва за абеткою наводять скорочення, справа – їхнє детальне розшифрування. Якщо спеціальні терміни, скорочення, позначення та інше повторюються у роботі менше трьох разів, перелік не складають, а їхнє розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

Вступ є основним елементом роботи, який демонструє теоретичну підготовку студента. У вступі до курсової роботи розкривається актуальність, сутність і стан (історичний нарис) проблеми, підстави й вихідні дані для розробки теми, а також мета проведеного в роботі дослідження.

Актуальність теми обґрунтовують шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми, а також вказують на доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки чи практичної діяльності. Актуальність теми визначається автором роботи спільно з науковим керівником. На підставі аналізу наявної історіографії проблеми з'ясовується ступінь її вивчення, окреслюється коло малодосліджених або недосліджених питань. Недостатнє вивчення теми на час написання кваліфікаційної роботи значною мірою визначає її наукову актуальність. У такому разі актуальність теми виступає синонімом потреби заповнити існуючі лакуни у її вивченні. Актуальною є і зовсім нова проблема, сформульована керівником для розробки у курсовій роботі.

Робота над розкриттям обраної проблеми має опиратися на чіткі орієнтири, які й забезпечуються формулюванням мети та завдань дослідження. У вступі формулюють **мету** роботи та **завдання**, які необхідно розв'язати для її досягнення. Не варто формулювати мету як “Дослідження ...”, “Вивчення...”, “Аналіз...” тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету. Завдання, розв'язання яких необхідне для досягнення інтегральної мети дослідження, подаються переліком (1..., 2..., 3... тощо). Кожне із завдань має розв'язуватися у конкретній структурній частині (розділі, підрозділі, пункті, підпункті) курсової роботи.

Визначення **об'єкта** і **предмета** дослідження. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага студента, оскільки

предмет дослідження визначає тему курсової роботи, яка визначається на титульному аркуші як її назва. Отже, при визначенні об'єкта та предмета дослідження слід враховувати те, що об'єкт є більш широким за змістом, а предмет має відповідати темі роботи.

Матеріал дослідження. Зазвичай матеріалом слугують одиниці досліджуваної мови. У цьому підпункті необхідно зазначити, яку кількість тих чи тих одиниць було дібрано й використано під час виконання курсової роботи.

У вступі описуються також **методи**, які використовуються у процесі дослідження. Подають перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої у роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а коротко та змістовно визначаючи, що саме досліджувалося тим чи тим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів. Слід звернути увагу на те, що до методологічної бази, яка описується у вступі до курсової роботи, входять лише спеціальні (окремі) наукові методи лінгвістичного дослідження; не слід відводити місце загальнонауковим або загальним лінгвістичним методам, які використовуються в будь-якому дослідженні, як-от методи дедукції та індукції, метод спостереження, описовий метод тощо.

Наприкінці вступу слід виділити **наукову новизну** та **практичне значення** одержаних результатів у науковій роботі й показати їхню відмінність від відомих раніше. Міру новизни описують за допомогою таких висловів: *уперше одержано, удосконалено, дістало подальший розвиток* тощо.

Необхідно зазначити, де й коли відбувалася **апробація** результатів дослідження (якщо відбувалася).

Основна частина

Основна частина курсової роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають із нової сторінки (зразки оформлення подано в Додатку Д). Залежно від матеріалів, які підлягають дослідженню, основна частина роботи може включати кілька розділів. Як правило, у першому розділі (**теоретичному**) здійснюється критичний огляд літератури, в якому студент окреслює основні етапи дослідження обраної проблеми, називає дискусійні та нерозв'язані частини проблеми, а отже, визначає місце свого дослідження у розв'язанні проблеми. У цьому ж розділі здійснюється опис (розробка) теоретичних (методологічних) засад дослідження. Розділ має закінчуватися коротким висновком стосовно необхідності проведення дослідження обраної проблеми.

У другому розділі (**практичному**) та в подальших розділах, яких може бути один або, за необхідності, більше, з вичерпною повнотою викладаються результати власних практичних досліджень із висвітленням того нового, що студент вносить у розробку проблеми; дається лінгвістичне обґрунтування пропозицій і рекомендацій щодо удосконалення характеристики й стану розробки досліджуваного об'єкта. Характер та зміст пропозицій і рекомендацій мають базуватися на аналітичних і прогностичних оцінках функціонування та розвитку об'єкта дослідження, обґрунтованих і підтверджених лінгвістичними даними.

Зміст розділів основної частини повинен точно відповідати темі курсової роботи та повністю її розкривати. Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Кожен розділ курсової роботи закінчують короткими **висновками до розділів** обсягом до 1 сторінки, які містять коротку суть отриманих результатів, обґрунтування достовірності дослідження, аналіз відповідності даних, передбачених дослідженням.

Загальні висновки виконують роль закінчення, зумовленого логікою проведення дослідження у формі синтезу накопиченої в основній частині наукової інформації. У висновках подаються найбільш важливі наукові й практичні результати, що були одержані під час дослідження проблеми курсової роботи; висновок має висвітлювати особистий внесок студента в розв'язання досліджуваної проблеми. Висновок подають у вигляді пронумерованого списку, у кожному пункті якого міститься конкретний, досягнений студентом під час дослідження результат. Висновок має бути позбавлений загальних формулювань і включати відомості, які резюмують результат виконаного дослідження й дозволяють зробити висновок щодо реалізації завдань і досягнення мети, поставлених у вступі до курсової роботи.

Анотація іноземною мовою. Це короткий (1-2 сторінки) виклад змісту курсової роботи, що містить основні фактичні дані та висновки, яких студент досяг у процесі виконання роботи. Анотація складається за таким планом: тема, предмет, характер і мета роботи, короткий зміст дослідження та основні результати роботи. Анотацію доцільніше починати з короткого й точного викладу суті роботи, слід звертати особливу увагу на дотримання вимог, які висуваються до наукового стилю мовлення у конкретній східній мові. Після анотації наводять ключові слова. Ключовим словом називається слово або стійке словосполучення із тексту анотації, яке з точки зору інформаційного пошуку несе смислове навантаження. Сукупність ключових слів (загальною кількістю не менше трьох і не більше восьми) повинна відбивати поза контекстом основний зміст наукової праці. Ключові слова подають у називному відмінку, друкують в рядок, через кому.

Список використаних джерел. Список джерел рекомендується розміщувати в алфавітному порядку за їхньою наскрізною нумерацією. Кількість позицій у списку літератури не регламентується й залежить від конкретного наукового завдання. *Оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який наводять у курсовій роботі, виконується згідно зі стилем АПА (англ. American Psychological Association (APA) Style), вимоги до оформлення списку літератури, розроблена Американською асоціацією психологів, наведено в Додатку Г.*

Додатки

До додатків доцільно включати допоміжний матеріал, який необхідний для повноти сприйняття результатів курсової роботи:

- зібраний лексикографічний матеріал;
- таблиці допоміжних цифрових даних, схеми;
- інструкції і методики, розроблені у процесі виконання роботи;
- ілюстрації допоміжного характеру тощо.

4. ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Виконання курсової роботи починається з вивчення літератури з обраної теми, яка підбирається за предметним і систематичними каталогами бібліотек, бібліографічними збірниками з певних галузей знань, а також з використанням сучасних комп'ютерних пошукових мереж. Консультацію щодо підбору літератури студент одержує у наукового керівника. Після вивчення літературних джерел студент приступає до виконання першого розділу роботи. Другий і третій розділи мають базуватися на конкретному фактичному матеріалі, збирання й опрацювання якого відбувається поетапно згідно з планом.

Використовуючи різні методи аналізу, необхідно провести конкретні розрахунки й визначити вплив окремих факторів на стан і динаміку лінгвістичних показників, які характеризують різні процеси та явища у діяльності досліджуваного об'єкта.

Курсові роботи виконуються й захищаються виключно українською мовою. Виклад думок ведеться від першої особи множини: “*Ми вважаємо ...*”, “*На нашу думку ...*” або за допомогою безособових конструкцій: “*здійснено ...*”, “*передбачено ...*”, “*проаналізовано ...*” що є вимогою до наукового стилю мовлення в українській мові. Роботу подають у вигляді спеціально підготовленого рукопису у зброшурованому вигляді (тверда або європалітурка).

5. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги

У тексті курсової роботи мають бути чітко виділені абзаци (1,25 см від краю лівого берега). Береги на сторінці залишають: лівий – 20 мм, правий – 10 мм, верхній і нижній – 20 мм. Шрифт друку має бути чітким, чорного кольору. При побудові схем, графіків, діаграм можна використовувати інші кольори чорнил. На комп'ютері робота виконується у версії Windows 10 або вище в текстовому редакторі Word через 1,5 інтервали, шрифт – Times New Roman, розмір шрифту основного тексту – 14 кегель, стиль – нормальний, вирівнювання за шириною.

На початку роботи розміщується титульний аркуш за встановленою формою (Додаток 3), який має бути підписаний завідувачем кафедри з позначкою *До захисту*; кожен структурну частину роботи розміщують відповідно до вказаної у змісті послідовності.

Зміст повинен відповідати заголовкам, які зазначені в тексті роботи.

Заголовки структурних частин курсової роботи – “ЗМІСТ”, “ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ”, “ВСТУП”, “РОЗДІЛ”, “ВИСНОВКИ”, “СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ”, “ДОДАТКИ” – друкують великими літерами симетрично до тексту.

Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох чи більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з

абзацного відступу в розрядку в підбір до тексту, в кінці ставиться крапка. Кожний розділ курсової роботи, а також висновки, анотація, список літератури починаються з нової сторінки.

Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць подають арабськими цифрами без знака №. Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому кутку сторінки без крапки в кінці.

Номер розділу ставлять після слова “РОЗДІЛ”, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. Після номера підрозділу ставиться крапка, наприклад: “2.3.” (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера має також стояти крапка, наприклад: 1.2.2. Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Ілюстрації (фотографії, схеми, графіки) і таблиці необхідно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, які розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Ілюстрації позначають словом “Рис.” і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, які подані в додатках. Номер ілюстрації має складатися з номера розділу й порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка (Рис. 1.2.). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в курсовій роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно в межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис “Таблиця” із зазначенням її номера, який складається з номера розділу й порядкового номера таблиці, наприклад: “Таблиця 1.2.” (друга таблиця першого розділу). При переносі частини таблиці на іншу сторінку пишуть слова “Продовження табл.” і вказують її номер.

Примітки до тексту й таблиць оформлюють за допомогою автоматичних посилань.

Таблиці

Цифровий матеріал (у разі наявності) має бути оформлений у вигляді таблиць. Кожна таблиця має містити назву, яку розташовують над таблицею й друкують симетрично до тексту. Назву й слово “Таблиця” починають з великої літери. Назву не підкреслюють. Номер таблиці позначають арабськими цифрами без знака номера перед ним, без крапки в кінці.

Заголовки граф мають починатися з великих літер. Таблицю розміщують після згадування про неї у тексті. При перенесенні таблиці на іншу сторінку назву вміщують тільки над її першою частиною. Якщо текст, який повторюється в графі таблиці, складається з одного слова, його можна замінити лапками; якщо з двох або більше слів, то при першому повторенні його замінюють словами “Те саме”, а далі лапками.

Ставити лапки замість цифр, марок, знаків, математичних і хімічних символів, абревіатур, які повторюються, не слід. Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять тире (прочерк). Залишати комірку пустою не рекомендується. Заголовок таблиці має відповідати її змісту. Оформлення таблиць (графіка, схеми, діаграми) проводиться за загальними вимогами.

Великі за обсягом ілюстрації, схеми, таблиці, словники (списки) лексем й іншого мовного матеріалу рекомендовано подавати у вигляді додатків.

Посилання

Під час виконання роботи студент має давати посилання на джерела, які використовувалися під час розробки проблем курсової роботи. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання. Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел із великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць із джерела, на яке дано посилання у роботі. У тексті роботи посилання на джерела слід зазначати прізвищем автора та роком видання, виділеним двома круглими дужками, наприклад: (Іваненко, 2020), (Іваненко, 2007, с. 25). Посилання має міститися в тексті (таблицях, схемах тощо), коли йдеться про матеріал, запозичений з інших джерел, який не є власним здобутком автора курсової роботи. Посилання має супроводжувати кожну цитату, незалежно від того, чи є вона прямою чи непрямою. Усі цитати в роботі подаються українською мовою, незалежно від мови оригіналу цитування, прямі цитати – у лапках. Якщо в тексті наявне використання запозиченого матеріалу в будь-якій формі й при цьому немає посилання на джерело цитування, такий стан розцінюється як порушення академічної доброчесності (плагіат) і спричиняє зняття курсової роботи із захисту з подальшим відрахуванням студента з університету.

Список використаних джерел

Список використаних джерел – це тематично відібраний, систематизований перелік бібліографічних даних про використану, цитовану літературу. Джерела слід розміщувати в списку в алфавітному порядку перших літер прізвищ авторів або заголовків. Відомості про джерела, які включені до списку, необхідно давати згідно з вимогами стилю АРА наведенням назв праць. Приклад оформлення відомостей про джерела подано в Додатку А.

Бібліографічний опис складається з двох частин:

- 1) заголовку опису (як правило, це прізвище та ініціали автора або авторів);
- 2) тексту опису.

Постійні ознаки, якими характеризується друковане видання у тексті опису, називаються елементами опису. Кожний елемент опису наводять із розділовими знаками, які йому передують.

Обов'язковими елементами опису книги у списку літератури є основна назва, дані про видання, місце видання, назва видавництва, рік видання, порядковий номер тому, випуску, частини, сторінки.

Список використаних джерел подається мовою оригіналу наприкінці курсової роботи перед додатками.

6. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсових робіт зі східної філології проводиться у формі заліку в терміни, визначені навчальними планами та згідно з розкладом, який затверджується в установленому порядку.

До захисту курсової роботи зі східної філології студент має підготувати доповідь, тривалістю до 5 хвилин, а також ілюстративний матеріал (наочне приладдя): роздаткові матеріали (у разі необхідності) та презентацію роботи у вигляді слайдів, які демонструються на екрані під час захисту та висвітлюють основні теоретичні положення та практичні результати проведеного дослідження.

У доповіді студент висвітлює актуальність, мету та завдання курсової роботи, коротко характеризує основний зміст роботи, методику й результати проведених досліджень, оголошує висновки та пропозиції. Читати під час захисту доповідь не рекомендується.

Захист курсової роботи в умовах дії карантину

Захист курсової роботи в умовах дії карантину проводиться дистанційно з використанням ІТ-технологій, а саме: **платформи Microsoft Teams** відповідно до розкладу заліково-екзаменаційної сесії.

Для забезпечення проведення захисту курсової роботи зі східної філології екзаменатор, призначений завідувачем кафедри або лаборант кафедри виконує функції модератора відеоконференції. До обов'язків модератора відеоконференції входить:

- своєчасний початок відеоконференції із захисту курсової роботи зі східної філології;
- підключення до відеоконференції інших членів комісії;
- підключення до відеоконференції студентів на початку захисту курсової роботи зі східної філології;
- відключення від режиму відеоконференції тих студентів, що порушують порядок і процедуру проведення захисту курсової роботи зі східної філології в дистанційному форматі;
- забезпечення завершення відеоконференції із захисту курсової роботи зі східної філології;

– інші функції, пов'язані з технічним аспектом забезпечення проведення захисту курсової роботи зі східної філології.

Для забезпечення захисту курсової роботи зі східної філології студенти зобов'язані за 15 хвилин до початку захисту підключитися до конференції, щоб екзаменатори могли зафіксувати присутність студента. **Не допускається участь студентів у відеоконференції із захисту курсової роботи без увімкнення відеокамери.**

Під час проведення захисту курсової роботи зі східної філології студенти зобов'язані постійно підтримувати відео- та аудіозв'язок з екзаменатором. Камера відеозв'язку має бути налаштована таким чином, щоб екзаменатори могли спостерігати за процесом захисту для забезпечення академічної доброчесності під час доповіді.

Користування сторонніми носіями інформації, у тому числі мобільними телефонами, іншими електронними засобами, крім того, який безпосередньо використовується для зв'язку з екзаменаторами, під час дистанційного проведення захисту курсової роботи зі східної філології заборонено. Під час захисту курсової роботи зі східної філології поруч зі студентом не можуть бути присутніми треті особи.

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсових робіт студентів закінчується виставленням членами комісії оцінки у 100-бальній шкалі 4-бальній шкалі оцінювання та в шкалі ЄКТС. При виставленні оцінки береться до уваги:

- коректність визначення наукового апарату дослідження;
- якість змісту дослідження, повнота розкриття його теми;
- дотримання вимог щодо структури роботи;
- оформлення курсової роботи, у тому числі списку використаних джерел;
- доповідь під час захисту та презентація результатів дослідження;
- відповіді на запитання та зауваження членів комісії із захисту курсових робіт і присутніх;
- відгук наукового керівника.

Оцінка курсової роботи здійснюється за **100-бальною шкалою**:

- 1) якість виконання курсової роботи – до **70 балів**;
- 2) захист і презентація результатів дослідження – до **30 балів**.

Критерії оцінювання результатів виконання та захисту курсових робіт

№ п/п	Критерії	Макс. кількість балів	Зміст критеріїв оцінювання	Оцінка в балах
1.	Якість наукового апарату дослідження (актуальність теми, її відповідність сучасним	10	– відповідає повністю – відповідає неповністю – відповідає недостатньо – відповідності бракує	10 8 – 9 6 – 7 1 – 5

	вимогам, об'єкт, предмет, мета, завдання, методи дослідження), відповідність темі дослідження, науковість, правильність, логічність викладу		– науковий апарат не визначено	0
2.	Аналіз джерел і літератури з теми дослідження, критичне ставлення до них	10	– повний, обґрунтований – неповний – недостатньо повний критичний аналіз недостатній – перелік наукових досліджень з теми поданий без відповідного аналізу – аналізу бракує	10 8 – 9 6 – 7 1 – 5 0
3.	Повнота, науковий рівень обґрунтування розробок і запропонованих рішень: – рівень самостійності роботи; – відповідність змісту назві, поставленій меті та завданням; – адекватність методики дослідження заявленим завданням; – якість інтерпретації результатів дослідження, аргументованість висновків; – наявність власних пропозицій і рекомендацій з предмета дослідження.	20	– повно та обґрунтовано – недостатньо повно та обґрунтовано – неповно, непослідовно, необґрунтовано – незадовільно – обґрунтування розробок бракує	19 – 20 15 – 18 13 – 14 1 – 12 0
4.	Практична цінність розробок і запропонованих рішень	20	– висока практична цінність – практична цінність часткова – окремі елементи мають практичну цінність – практична цінність не доведена;	19 – 20 15 – 18 13 – 14 1 – 12 0

			– немає практичної цінності	
5.	Відповідність курсової роботи встановленим в Україні вимогам до наукових робіт: – грамотність, науковий стиль викладу; – відповідність структури, обсягу роботи вимогам, затвердженим певною кафедрою, на якій виконується курсова робота; – якість оформлення роботи, якість бібліографічного списку; – культура посилань на використані джерела і літературу.	10	– повна відповідність, висока якість – недостатньо повна відповідність, є незначні відхилення від затверджених стандартів – неповна відповідність, недостатня якість; – невідповідність, якість низька, багато мовних помилок; – якість оформлення незадовільна, робота подана з істотними порушеннями встановлених термінів її подання.	10 8 – 9 6 – 7 1 – 5 0
6.	Змістовність доповіді, презентації і відповідей на запитання членів комісії та присутніх під час захисту.	30	– повні, послідовні, логічні, презентація здійснена з використанням мультимедіа – недостатньо повні, послідовні, логічні – непослідовно та нелогічно побудована доповідь, недостатньо повні й глибокі відповіді на запитання – доповідь поверхова, незадовільні відповіді на запитання; – знання з теми дослідження незадовільні, відповіді на запитання відсутні.	27 – 30 23 – 26 18 – 22 1 – 17 0
Разом		100		

Результати захисту курсової роботи визначаються балами у 100-бальній шкалі, що відповідає оцінкам “відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно” за чотирибальною шкалою оцінювання та відповідною оцінкою за шкалою ЄКТС:

Відмінно	A	90 – 100	}	ЗАРАХОВАНО
Добре	B	82 – 89		
	C	75 – 81		
Задовільно	D	66 – 74		
	E	60 – 65		
Незадовільно	FX	0 – 59	}	НЕ ЗАРАХОВАНО

Під час виконання курсової роботи зі східної філології студенти мають обов'язково дотримуватися принципів **академічної доброчесності**, що передбачено Положенням про академічну доброчесність студентів Київського національного лінгвістичного університету (перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти, денна і заочна форми здобуття освіти) <http://surl.li/aejqe>, затвердженого ухвалою вченою радою університету 02 жовтня 2019 року (наказ ректора від 02.10.2019 року № 470-о).

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів і визначених Законом України «Про вищу освіту» правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти під час виконання курсової роботи зі східної філології передбачає: посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей, належних іншим авторам; дотримання норм законодавства про авторське право та суміжні права; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерел інформації. Відповідно до Закону України «Про освіту» порушенням академічної доброчесності під час виконання курсової роботи зі східної філології вважається: академічний плагіат; самоплагіат; фабрикація; фальсифікація.

Плагіатом вважається: дослівне відтворення тексту (послідовності набору не менше трьох речень), зокрема шляхом перекладу, з книг, статей, Інтернет-ресурсів чи інших джерел без належного оформлення цитування; парафраза – переказ своїми словами тексту іншого автора, сутність якого полягає у заміні слів і знаків без посилення на джерело; компіляція – створення значного масиву тексту шляхом копіювання з різних джерел без унесення до нього змін і посилань на авторів; унесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів у них тощо) без належного цитування.

Рівень оригінальності курсових робіт зі східної філології, необхідний для допуску цих робіт до захисту, має бути не **менше 30 %**. Якщо за результатами обов'язкової перевірки на академічний плагіат рівень оригінальності курсової роботи становить **менше 30 %**, такі роботи рішенням кафедри не допускаються до захисту. Не пізніше наступного робочого дня науковий керівник, який здійснював керівництво, повідомляє про це студента, а завідувач кафедри

інформує в письмовому вигляді про факт порушення академічної доброчесності декана факультету.

8. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ НАУКОВОЇ І НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

Бондаренко, І. П., Комарницька, Т. К. (2014). *Актуальні напрями і проблеми сучасної лінгвістики*: навчальний посібник для студентів-сходознавців. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго.

Васько, Р. В., Валігура, О. Р., Козуб, Л. С. (2016). *Сучасні лінгвістичні дослідження: Хрестоматія*. Тернопіль: Вектор.

Конверський, А. Є. (2010). *Основи методології та організації наукових досліджень*: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури.

Корбутяк, В. І. (2010). *Методологія системного підходу та наукових досліджень*: навчальний посібник. Рівне: НУВГП.

Крушельницька, О. В. (2009). *Методологія та організація наукових досліджень*: навчальний посібник. Київ: Кондор.

Марцин, В. С. (2012). *Основи наукових досліджень*: навчальний посібник. Львів: Ромус-Поліграф.

Палеха, Ю. І. (2013). *Основи науково-дослідної роботи*: навчальний посібник. Київ: Ліра-К.

Селіванова, О. О. (2008). Загальні й лінгвістичні методи дослідження. *Лінгвістика: напрями та проблеми*. Полтава: Довкілля-К, С. 48–64.

Тищенко, К. І. (2000). *Метатеорія мовознавства*. К.: Основи.

Шейко, В. М. *Організація та методологія дослідницької діяльності*: підручник. Київ: Знання, 2011.

Додаткова

Кочерган, М. П. (2006). *Основи зіставного мовознавства* : підручник. Київ: ВЦ «Академія».

Мазур, О. В., Подвойська, О. В., Радецька, С. В. (2013). *Основи наукових досліджень*: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів філологічних спеціалізацій. Вінниця: Нова Книга.

Філіпенко, А. С. (2005). *Основи наукових досліджень*: конспект лекцій, навчальний посібник. Київ: Академвидав.

Цехмістрова, Г. С. (2004). *Основи наукових досліджень* : навчальний посібник. Київ: Видавничий дім «Слово».

Чередниченко, О. І. (2007). *Мовознавчі парадигми на зламі століть. Про мову і переклад*. Київ: Либідь.

Інформаційні ресурси

<http://nbuv.gov.ua/node/929>.

<https://www.library.cornell.edu/research/citation/apa>

<http://www.citationmachine.net/apa/cite-a-book>;

<http://www.bibme.org/apa/book-citation/manual>.

ДОДАТКИ

Додаток А

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН-ГРАФІК ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

№	Вид роботи	Терміни виконання
1.	Вибір теми, укладання орієнтовного бібліографічного списку	до 01.11
2.	Дослідження історії та сучасного стану розробки проблеми	до 01.12
3.	Підготовка першого розділу роботи	до 15.12
4.	Підготовка другого розділу роботи Збір і опрацювання фактичного матеріалу	до 01.03
5.	Формулювання висновків, написання вступу до роботи	до 01.04
6.	Підготовка остаточного варіанта тексту Оформлення роботи та подання на кафедру (науковому керівникові)	до 20.04
7.	Захист курсової роботи	за розкладом

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОГО АРКУШУ

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра _____ філології

Курсова робота

з (азербайджанської/ арабської/ івритської/ індійської/ китайської/
корейської/ іранської/ тюркської/ японської) філології

на тему:

ОНОМАТОПЕЯ ТА ІДІОФОНІЯ В ТУРЕЦЬКІЙ МОВІ

Студента(тки) групи _____
факультету східної і слов'
денної/заочної форми здобуття освіти
Освітньої програми:

Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06 __ Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – _____

Іванової Наталії Василівни

Науковий керівник:

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 202__

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ЗМІСТУ

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОНОМАТОПЕЇ В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	8
1.1	8
1.2	
1.3	
Висновки до Розділу 1.....	
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ І СКЛАД	
2.1	
2.2	
2.3	
Висновки до Розділу 2	
ВИСНОВКИ	
АНОТАЦІЯ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	
ДОДАТКИ	

ПРИКЛАДИ

оформлення бібліографічного опису списку використаних джерел у курсових роботах студентів Київського національного лінгвістичного університету

Рекомендації з оформлення посилань в наукових роботах:
Стиль Американської психологічної асоціації (APA style)

Цитування в тексті

APA стиль передбачає використання посилань у тексті роботи щоразу, коли ви цитуєте джерело, будь то парафраз, цитата всередині рядка чи блокова цитата. Внутрішньотекстове посилання містить інформацію про: автора праці (редактора/ укладача/ назву цитованого джерела, якщо автор відсутній), що цитується, рік видання та сторінковий інтервал (номери сторінок з яких наводиться цитата). Сторінковий інтервал дозволяється не вказувати, якщо ви не наводите цитату, а висловлюєте якусь ідею чи посилаєтесь на роботу загалом.

Парафраз. Не береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися:

1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання.

2) в дужках після парафрази разом із роком видання (через кому).

Наприклад:

У редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування (Тимошик, 2004).

За Тимошиком (2004) у редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування.

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні може бути розташована у творі Тимошика, виданого 2004 року.

Більш розгорнута інформація про згадане джерело буде міститися у списку використаних джерел.

Цитата всередині рядка. Береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися:

1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання, а після цитати у круглих дужках зазначається сторінковий інтервал.

2) в дужках після цитати разом із роком видання та сторінковим інтервалом (через кому).

Наприклад:

Вордсворт (2006) заявив, що романтична поезія була відзначена як "спонтанний перелив сильних почуттів" (с. 263).

Романтична поезія характеризується "спонтанним переливом сильних почуттів" (Вордсворт, 2006, с. 263).

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні розташована на сторінці 263 твору 2006 року, автором якого є Вордсворт. Більш розгорнуту інформацію про згадане джерело можна дізнатися зі списку використаних джерел.

Блокова цитата (складається з більше, ніж трьох рядків тексту).

Подається в тексті з нового рядка з абзацним відступом для всієї цитати, не береться в лапки. Міжрядковий інтервал – подвійний. Після тексту цитати ставиться крапка і вказується вихідне джерело в дужках.

Наприклад:

У галузі видавничої справи поняття «редагування» перш за все використовується для позначення видів роботи, безпосередньо пов'язаних з діяльністю органів друку. Сучасне редагування належить до сфери суспільно-культурної професійної діяльності, що спрямована на аналіз і вдосконалення мовних творів під час їх підготовки до відтворення засобами поліграфії, або до трансляції. (Хоню, 2006, с. 45)

Якщо у внутрішньотекстовому посиланні ви зазначаєте назву джерела, тоді всі слова назви мають починатися з великої літери. Курсивом необхідно виділяти назви довгих творів (книги), **наприклад:** (Українська Мова, 2009, с. 6). Назви невеликих робіт (частини книги, статті) беруться в лапки, **наприклад:** ("Правопис слів іншомовного походження", 2009, с. 103).

Посилання на роботу кількох авторів (редакторів/укладачів)

Внутрішньотекстове посилання на роботу кількох авторів залежить від їх кількості:

1) **2-5 авторів.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно перерахувати прізвища усіх авторів (через кому). Перед останнім автором пишеться знак «&», якщо автори перераховуються в дужках, або слово «та», якщо автори перераховуються в реченні, а рік видання та сторінковий інтервал в дужках.

Наприклад:

(Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993) або _____ (Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993, p. 199) (Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010) або (Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010, с. 5) Результати дослідження Бойко, Гречки, та Павлюка (2010) підтверджують ...або Бойко, Гречка та Поліщук (2010) стверджують: "Біологія – це система наук..." (с. 5).

2) **6 авторів і більше.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати прізвище першого автора та слово «та ін.».

Наприклад:

(Jones et al., 1998) або (Jones et al., 1998, p. 7) (Бойко та ін., 2005) або (Бойко та ін., 2005, с. 10) Результати дослідження Величко та ін. (2014) підтверджують ... або Величко та ін. (2005) стверджують: "Біологія – це система наук..." (с. 10).

Посилання на роботу під назвою

Якщо автора (редактора/укладача) праці великого розміру (наприклад, книги) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати курсивом два слова назви праці.

Наприклад:

Згідно з останніми дослідженнями українська мова займає визначене місце серед сучасних мов світу (Українська Мова, 2009). Елкінс стверджує, що

візуальні дослідження, як нова дисципліна, можуть бути "занадто легкими" (*Візуальні дослідження*, 2009, с. 63).

Якщо автора (редактора/ укладача) праці невеликого розміру (наприклад, статті, частини книги, веб-сторінки) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати у лапках два слова назви праці.

Наприклад:

В українській мові розрізняють 6 голосних фонем ("Система голосних фонем", 2009) "Фонетика як система матеріальних засобів мови – це набір звуків, наголосів й інтонацій" ("Система голосних фонем ", 2009, с. 6).

Посилання на кілька робіт різних авторів (одночасно)

Якщо парафраз відноситься до кількох робіт різних авторів, тоді після парафрази необхідно вказати прізвище автора однієї книги і рік видання, та після знаку «;» вказати прізвище автора другої книги і рік видання.

Наприклад:

Чимало дослідників вважають літературне редагування одним з найважливіших етапів обробки тексту (Феллер, 2004; Різун, 2002).

Посилання на кілька робіт різних авторів з однаковими прізвищами

Якщо два або більше авторів мають однакові прізвища, у внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати також перші ініціали (або навіть повне ім'я, якщо різні автори мають однакові ініціали).

Наприклад:

Існують різні думки щодо наслідків клонування (Р. Міллер, 12; А. Міллер, 46). Хоча деякі медичні фахівці з етики стверджують, що клонування призведе до дизайнерських дітей (Р. Міллер 12), інші відзначають, що переваги медичних досліджень перевершують це міркування (А. Міллер 46).

Упорядкування списку використаних джерел

Список використаних джерел розміщується в кінці роботи на окремій сторінці. Він надає інформацію, необхідну для того, щоб знайти і отримати будь-яке джерело, процитоване в тексті документа. Кожне джерело, процитоване в роботі має з'явитися у списку використаних джерел. Так само, кожен запис у списку використаних джерел має бути згаданим в тексті роботи.

Назва списку використаних джерел – Список посилань. Заголовок розміщується по центру звичайним накресленням, без лапок. Цитований матеріал наводиться в алфавітному порядку за прізвищем автора (редактора/ укладача, якщо немає автора). Якщо матеріал не має автора, його необхідно розподілити за першою літерою його назви. Якщо в бібліографічному описі зазначено кілька робіт одного й того ж автора, редактора або упорядника, тоді записи розташовуються в хронологічному порядку за роками видання в порядку зростання. Кожен бібліографічний опис джерела починається з нового рядка з вирівнюванням по ширині без відступів. Якщо бібліографічний опис джерела займає кілька рядків, тоді перший рядок опису вирівнюється по ширині без відступів, а наступні рядки – з відступом у 1,25 см. **Пункти бібліографічного списку не нумеруються.**

Наприклад:

Benjamin, A. C. (1960). The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. *Journal of Higher Education*, 31(9), 471-480.

Правила бібліографічного опису для списку використаних джерел

Якщо в публікації зазначено не більше семи авторів (редакторів/ укладачів, якщо книга без автора), то у посиланні необхідно вказати усіх авторів (див. бібліографічні описи книг з авторами).

Якщо в публікації зазначено вісім та більше авторів (редакторів/ укладачів), у посиланні необхідно перерахувати імена перших шести авторів, а потім вставити три крапки (...) та додати ім'я останнього автора (див. бібліографічні описи книг з авторами).

Назви книг, журналів зазначаються без скорочень.

Схема	Приклади
Книга: 1-7 авторів Прізвище 1, ініціали 1, Прізвище 2, ініціали 2, Прізвище 3, ініціали 3, Прізвище 4, ініціали 4, Прізвище 5, ініціали 5, Прізвище 6, ініціали 6, & Прізвище 7, ініціали 7. (Рік). Назва книги: Підназва (номер видання). Місце видання: Видавництво.	Bragg, S. M. (2010). <i>Wiley revenue recognition: Rules and scenarios</i> (2nd ed.). Hoboken, NJ: Wiley. Тимошик, М. В. (2004). <i>Видавнича справа та редагування</i> . Київ: Ін Юре. Hubbard, R. G., Koehn, M. F., Omstein, S. I., Audenrode, M. V., & Royer, J. (2010). <i>The mutual fund industry: Competition and investor welfare</i> . New York, NY: Columbia University Press. Шульгін, В., Слободяник М., & Павленко В. (2014). <i>Хімія</i> . Харків: Фоліо.
Книга: 8 і більше авторів Прізвище 1, ініціали 1, Прізвище 2, ініціали 2, Прізвище 3, ініціали 3, Прізвище 4, ініціали 4, Прізвище 5, ініціали 5, Прізвище 6, ініціали 6 ... Прізвище останнього автора, Ініціали. (Рік). Назва книги: Підназва (номер видання). Місце видання: Видавництво.	Zinn, H., Konopacki, M., Buhle, P., Watkins, J. E., Mills, S., Mullins, J. W. ... Komisar, R. (2008). <i>A people's history of American empire: A graphic adaptation</i> . New York, NY: Metropolitan Books. Прусова, В. Г., Прихач, О. С., Довгань, К. Л., Остапенко, Г. Г., Бойко, С. О., Поліщук, О. О. ... Бондар, Г. Р. (2004). <i>Математика</i> . Київ: Освіта.
Книга за редакцією Прізвище редактора, ініціали. (Ред.). (Рік). Назва книги: Підназва (номер	McNamara, R. H. (Ed.). (2008). <i>Homelessness in America</i> . Westport, CT: Praeger Publishers.

<p>видання). Місце видання: Видавництво</p>	<p>Ophir, A., Givoni, M., & Hanafi, S. (Eds.). (2009). <i>The power of inclusive exclusion</i>. New York, NY: Zone. Фіголь, Н. (Ред.). (2009). <i>Українська мова</i>. Київ: НТУУ «КПІ». Прусова, В. Г., Прихач, О. С., Довгань, К. Л., Остапенко, Г. Г., Бойко, С. О., Поліщук, О. О. ... Бондар, Г. Р. (Ред.). (2004). <i>Математика</i>. Київ: Освіта.</p>
<p>Книга без автора Назва книги: Підназва. (Рік). (номер видання). Місце видання: Видавництво.</p>	<p><i>Twenty-four hours a day</i>. (2010). Miami, FL: BN Publishing. <i>Українська мова</i>. (2009). Київ: НТУУ «КПІ».</p>
<p>Багатотомні видання Прізвище автора багатотомної праці, ініціали, & прізвище редактора, Ініціали (Ред.). (Рік). Назва багатотомної праці: Підназва (номер видання). (Діапазон томів). Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Milton, J. (1847). <i>The prose works of John Milton</i> (Vol. 1-2). Philadelphia, PA: John W. Moore. Олійник, Б. , & Шевчук, С. (Ред.). (2006). <i>Вибрані твори</i> (Т. 1-2). Київ: Українська енциклопедія.</p>
<p>Багатотомне видання (окремий том) Прізвище автора тому, ініціали. (Рік). Назва тому: Підназва. Ініціали Прізвище редактора (Ред.), Назва багатотомної праці: Підназва (номер видання). (Номер тому, сторінковий інтервал). Місце видання: Видавництво</p>	<p>Niehuis, S. (2008). Dating. In J. T. Sears (Ed.), <i>The Greenwood encyclopedia of love</i> (Vol. 6, pp. 57-60). Westport, CT: Greenwood. Олійник, Б. (2006). Переклади. Публіцистика. Д. Павличко (Ред.), <i>Вибрані твори</i> (Т. 2, с. 60-61). Київ: Українська енциклопедія.</p>
<p>Автореферат або дисертація Прізвище, ініціали.(Рік). Назва роботи: Підназва. (Тип роботи з вказівкою наукового ступеня автора). Університет, в якому захищено дисертацію, Місто.</p>	<p>Mylott, E. (2009). <i>To flatten her sphere to a circle, mount it and take to the road: The bicycle</i>. (Master's thesis). University at Albany, State University of New York, Albany. Саленко, О. (2001). <i>Наукові основи високоефективного гідро різання</i>. (Дис. канд. техн. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.</p>

<p>Матеріали конференцій Прізвище, ініціали. (Рік). Назва виступу, Відомості про конференцію. Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Josang, A., Maseng, T., & Knapskog, S. J. (Eds.). (2009). <i>Identity and privacy in the Internet age, 14th Nordic conference on secure IT systems, NordSec 2009</i>. Heidelberg, Germany: Springer: Berlin. Поліщук, О. (Ред.). (2008). <i>Інженерія програмного забезпечення</i>, Матеріали конференції молодих вчених. Київ: Наука.</p>
<p>Стаття з журналу Прізвище, ініціали. (Рік). Назва статті: Підназва. Назва журналу, Номер журналу, Сторінковий інтервал.</p>	<p>Benjamin, A. C. (1960). The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. <i>Journal of Higher Education</i>, 31(9), 471-480. Роїк, М. (2014). Сучасний стан реєстрації представників роду Salix. <i>Біоенергетика</i>, 1(5), 21-23.</p>
<p>Стаття з газети Прізвище, ініціали. (Дата випуску). Назва статті: Підназва. Назва газети, сторінковий інтервал.</p>	<p>Itzkoff, D. (2010, March 31). A touch for funny bones and earlobes. <i>New York Times</i>, p. C1. Ali, A. H. (2010, April 27). 'South Park' and the informal Fatwa. <i>Wall Street Journal</i>, p. A17. Лиховид, І. (2016, Січень 15). Медичний прорив. <i>День</i>, с. 2.</p>
<p>Електронні ресурси БО документа*.Відновлено з http: або doi: * за прикладами наведеними вище (книги, журналу, газети і т.д., але без відомостей про місце видання і видавництво)</p>	<p>Ingwersen, P. (1992). <i>Information retrieval interaction</i>. Retrieved from http://www.db.dk/pi/iri Musés, C. A. (Ed.). (1961). <i>Esoteric teachings of the Tibetan Tantra</i>. Retrieved from http://www.sacred-texts.com Дахно, І. (2014). <i>Право інтелектуальної власності</i>. Київ: ЦУЛ. Відновлено з http://culonline.com.ua/full/959-pravo-intelectvlasn_dahnopdf.html Itzkoff, D. (2010, March 31). A touch for funny bones and earlobes. <i>New York Times</i>, p. C1. Retrieved from www.nytimes.com Лиховид, І. (2016, Січень 15). Медичний прорив. <i>День</i>, с. 2-3. Відновлено з http://www.day.kiev.ua/ru/article/denukrainy/medicinskiy-proryv Hsueh, C. (2010). Weblog-based electronic portfolios. <i>Educational Technology Research</i>, 58(2), 11-27. doi:10.1007/s11423-008-9098-1</p>

УЗАГАЛЬНЕНІ ЗАУВАЖЕННЯ ЩОДО СТРУКТУРИ Й ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

1. Курсову роботу друкують на комп'ютері через півтора міжрядкових інтервали шрифтом 14 кегель.
2. Обсяг курсової роботи – 30–35 сторінок.
3. Береги на сторінці залишають: ліве – 20 мм, праве – 10 мм, верхнє й нижнє – 20 мм.
4. У тексті роботи не допускаються підчистки, виправлення, зокрема й за допомогою коректора, граматичні, орфографічні, пунктуаційні помилки.
5. Текст роботи розділяють на вступ, основну частину (розділи, підрозділи, пункти, підпункти), висновки, список літератури, додатки (у разі необхідності). Заголовки структурних частин, таких як “ЗМІСТ”, “ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ”, “ВСТУП”, “РОЗДІЛ 1 (2, 3 тощо)”, “ВИСНОВКИ”, “СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ”, “ДОДАТКИ” друкують великими (прописними) літерами симетрично тексту. Назви розділів також друкують великими літерами з нового рядку симетрично тексту, причому між заголовком і назвою розділу роблять пробіл у два інтервали (“ентери”), наприклад:

РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАРНИХ СЛІВ У КРИМСЬКОТАТАРСЬКІЙ МОВІ

Зверніть увагу на те, що кожний з перелічених вище структурних підрозділів роботи розпочинається з нової сторінки; у кінці заголовків і назв розділів крапки не ставляться.

Заголовки підрозділів друкують з нового рядка з двома інтервалами (“ентерами”) відстані від верхнього тексту з абзацного відступу маленькими (рядковими) літерами крім заголовної; крапку в кінці назви підрозділу не ставлять. Якщо назва підрозділу або розділу складається з декількох речень, між ними ставиться крапка. Заголовки пунктів друкують маленькими (крім першої) літерами з абзацного відступу в розрядці або курсивом у підбір до тексту. У кінці заголовка ставиться крапка. Таким само чином оформлюються й підпункти (якщо вони є). Пункти й підпункти можуть бути без назви. Підрозділи, пункти й підпункти нумеруються в межах відповідно розділу, підрозділу, пункту, наприклад: 1.1. (перший підрозділ першого розділу), 1.1.1. (перший пункт першого підрозділу першого розділу) тощо. Загальний приклад оформлення (з нового аркуша):

РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАРНИХ СЛІВ У КРИМСЬКОТАТАРСЬКІЙ МОВІ

2.1. Складова структура парних слів у кримськотатарській мові

2.1.1. Парні слова, які складаються з одного складу. Далі йде основний текст.

Текст має бути естетично оформлений, тобто абзаци – чітко виділені відступами, текст – розтягнутий по ширині, немає невиправданих пробілів і пустот у тексті (у зв'язку з чим приклади доцільніше подавати в рядок, а не стовпчиком). Приклади іноземною мовою слід подавати курсивом, переклади – через тире також курсивом або в лапках звичайним шрифтом, наприклад: *baka baka* – дивлячись або *baka baka* – “дивлячись”.

Нумерацію сторінок подають арабськими цифрами в правому верхньому куті. У загальний обсяг роботи не входять список літератури, анотація, додатки. Першою сторінкою роботи вважається титульна, яка входить у загальний обсяг роботи, однак номер на ній не ставиться. Нумерація починається цифрою “2” на другій сторінці роботи.

Такі структурні частини роботи, як зміст, перелік умовних скорочень, вступ, висновки, список літератури не нумеруються, тобто не можна писати “1. Вступ” або “Розділ 6. Висновки”.

Примітки можна оформлювати у вигляді автоматичних зносок у кінці сторінки.

Особливо слід звернути увагу на оформлення бібліографічного списку: для цього існує спеціальний стандарт (див. Додаток А.)

Однорозрядні (можна дворозрядні) числівники, а також числівники, які складаються з двох слів, пишуться прописом: “двадцять”, “тридцять сім” тощо. Це стосується як кількісних, так і порядкових числівників.

У роботах філологічної тематики не допускаються скорочення (крім обумовлених змістом роботи або загальноприйнятих на зразок і т.д., і т.ін., т.п. – вони скорочуються лише наприкінці речення, див., пор. – лише в прикладах і примітках/ зносках). Слід писати: наприклад, а не напр.; так званий, а не т.зв. і особливо іменник, а не імен., прикметник, а не прикм. тощо.

У тексті роботи обов'язково мають бути посилання на цитовані або використані джерела. При кожній цитаті або вказівці на результат, досягнутий іншим науковцем, має бути відповідне посилання на джерело цитування або запозичення.

При прямому цитуванні текст цитати зі збереженням авторських особливостей (з поправкою на переклад українською мовою) подається в лапках. Можливо пропустити певну частину цитати, якщо це не спричиняє спотворення

авторської думки. Непрямі цитати подаються без лапок у формі, максимально наближеній до оригіналу.

Слід звернути особливу увагу на розташування пробілів між знаками. Відповідно до вимог стандарту *після* таких пунктуаційних знаків, як кома, крапка, знаки оклику й питання, двокрапка, крапка з комою, закриваючі лапки й дужки ставиться пробіл, а перед ними – не ставиться; натомість *перед* такими пунктуаційними знаками, як відкриваючі лапки й дужки ставиться пробіл, а після них – не ставиться. Тире з обох боків виділяється пробілами, а дефіс – ні. Також вимагає особливої уваги оформлення прямої мови у перекладах до прикладів в основній частині роботи.

**ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ТЕМАТИКИ
КУРСОВИХ РОБІТ ЗІ СХІДНОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

1. Абсолютні й часткові синоніми в *східній мові*.
2. Лексико-семантичне поле.
3. Антоніми в *східній мові* (стилістичні функції антонімів в художній літературі, публіцистиці тощо).
4. Ареальні фонетичні дослідження.
5. Ареальні, порівняльно-історичні й типологічні характеристики діалектних систем та їхні особливості у фонетиці, граматиці й лексиці.
6. Архаїчна лексика в художніх творах та її стилістичні функції.
7. Астрономічна термінологія в *східній мові*.
8. Афористичні сполуки в *східній мові*.
9. Багатозначні (полісемічні) слова у *східній мові*.
10. Багатозначність слів та її відображення в тлумачних словниках.
11. Багатозначність у науковій (політичній) лексиці та термінології.
12. Банківська термінологія у *східній мові*.
13. Біологічна лексика в *східній мові*.
14. Біологічна термінологія в *східній мові*.
15. Ботанічна термінологія в *східній мові*.
16. Будівельна лексика в *східній мові*.
17. Взаємодія лексичних і граматичних значень у комунікативних актах..
18. Види класифікації фразеологічних одиниць (на матеріалі *східної мови*).
19. Вираження суб'єктно-об'єктних відношень у *східній мові*.
20. Військова лексика (термінологія) *східної мови*.
21. Внутрішня форма слова (на матеріалі *східної мови*).
22. Внутрішня форма слова та її стилістичне використання.
23. Вторинна номінація та її вияви в мові (на матеріалі *східної мови*).
24. Географічна термінологія в *східній мові*.
25. Граматичні (синтаксичні, стилістичні, лексичні) особливості конкретного твору *східної літератури*.
26. Граматична синонімія сучасної *східної мови*.
27. Граматична категорія іменника в *східній мові*.
28. Граматична категорія прикметника в *східній мові*.
29. Граматична категорія дієслова в *східній мові*.
30. Граматична категорія прислівника в *східній мові*.
31. Граматична категорія дієприслівника в *східній мові*.
32. Граматична категорія дієприкметника в *східній мові*.
33. Грецизми в сучасній *східній мові*.
34. Детермінологізація та її причини (на матеріалі *східної мови*).
35. Джерела виникнення синонімії.
36. Джерела фразеології сучасної *східної мови*.
37. Діалекти *східної мови* на території інших держав.

38. Діалектна лексика (на матеріалі *східної мови*).
39. Діалектні ареали.
40. Діалектні системи *східної мови* (у монографічному й лінгвогеографічному аспектах).
41. Екзотизми в сучасній *східній мові*.
42. Експериментально-фонетичні дослідження *східної мови*.
43. Експресивна лексика в *східній мові*.
44. Екстралінгвальні чинники розвитку *східної мови*.
45. Загальноживана лексика, її функції та семантико-стилістична трансформація в мові художніх творів (на матеріалі *східної мови*).
46. Запозичення як один із засобів поповнення та розвитку словникового складу *східної мови*.
47. Застарілі слова (історизми та архаїзми) у *східній мові*.
48. Зміст та форма фразеологічних одиниць у *східній мові*.
49. Значення та функції загальноживаної лексики в художньому мовленні.
50. Зоологічна термінологія в *східній мові*.
51. Ідіоми в *східній мові*.
52. Інтернаціоналізми в складі *східної мови*, їх функціональні характеристики.
53. Інтернаціональна лексика та її функціональні характеристики.
54. Іншомовні запозичення у *східній мові* (на матеріалі конкретної групи або груп запозичень).
55. Інтернаціоналізми в текстах сучасних ЗМІ.
56. Іноземні запозичення в *східній мові* на матеріалі конкретного художнього твору.
57. Категорія модальності в *східній мові*.
58. Категорія стану/ способу/ виду/ аспекту тощо в *східній* та українській мовах.
59. Категорія часу дієслів *східної* та української (англійської) мов.
60. Класифікація та характеристика словників *східної мови*.
61. Колоквіальна та арготична лексика в *східній мові*.
62. Комп'ютерна термінологія в *східній мові*.
63. Конотативний аспект синтаксичних структур *східної мови*.
64. Космічна термінологія в *східній мові*.
65. Крилаті слова в *східній мові*.
66. Критерії виділення фразеологічних одиниць (на матеріалі *східної мови*).
67. Лексико-семантичні засоби передачі експресивно-емоційної оцінки в художній прозі
68. Лексика рибальства в *східній мові*.
69. Лексика судноплавства в *східній мові*.
70. Лексика тваринництва в *східній мові*.
71. Лексика хліборобства в *східній мові*.
72. Лексико-семантичні засоби вираження конотацій у художній прозі (на матеріалі *східної мови*).
73. Лексико-семантичні поля дієслів (на матеріалі конкретної групи дієслів).
74. Лексична омонімія, її джерела та використання в *східній мові*.

75. Лексичне значення слова. Типи лексичних значень слів у *східній* мові (у межах різних частин мови).
76. Лексичні (граматичні) особливості ідіостилю автора-представника східної літератури.
77. Лексичні неологізми в східній художній літературі.
78. Лінгвістична термінологія в *східній мові*.
79. Лінгвістичні елементи поезики (на матеріалі *східної мови*)
80. Літературна мова та професійні й соціальні жаргони.
81. Літературознавча термінологія в *східній мові*.
82. Математична термінологія в *східній мові*.
83. Метафора та метонімія в розвитку значень слів різних частин *східної мови*.
84. Мова засобів масової інформації в Україні сходу.
85. Національна специфіка фразеологізмів з компонентом-онімом.
86. Образно-виразні стійкі сполуки в *східній мові*.
87. Оказіоналізми в *східній мові*.
88. Особливості вираження умовно-наслідкового зв'язку в східній мові.
89. Особливості синтаксису розмовної східної мови.
90. Особливості функціонування європеїзмів.
91. Паронімія в *східній мові*.
92. Побутова лексика в *східній мові*.
93. Полісемія слів у межах різних частин мови (на матеріалі текстів художніх творів).
94. Походження літературної *східної мови* та її діалектна основа.
95. Прагматичні аспекти речення (на матеріалі *східної мови*).
96. Прислів'я та приказки як об'єкт фразеології.
97. Проблеми комунікативного (функціонального) синтаксису *східної мови* (на прикладі дослідження конкретної синтаксичної категорії).
98. Процеси розвитку словотвірних моделей у *східній мові*.
99. Розмовна лексика в художній прозі (на матеріалі *східної літературної мови*).
100. Семантична класифікація лексики *східної мови* в аспекті дослідження міжрівневих зв'язків.
101. Семантична структура та тематична класифікація лексики *східної мови* (на матеріалі конкретної тематичної групи: дієслова розумової діяльності, дієслова руху, дієслова говоріння, іменники на позначення кольорів тощо).
102. Семантичний аналіз та тематична класифікація фразеологізмів східної мови.
103. Семантичні (ідеографічні) синоніми в східній мові.
104. Семантичні та структурні особливості безособових речень.
105. Синонімія та варіантність фразеологічних одиниць.
106. Сільськогосподарська термінологія в східній мові.
107. Словоскладання та редуплікація як засоби словотвору в сучасній східній мові.
108. Словотворчі моделі *східної мови* та їх мовленнєве наповнення.
109. Специфіка східномовного антропонімікону.
110. Спортивна термінологія в східній мові.

111. Стилiстична характеристика та стилiстична класифiкацiя лексики сучасної схiдної мови.
112. Стилiстична характеристика художнього тексту (на матерiалі сучасного прозового твору).
113. Стилiстичне використання дiалектної лексики у художній лiтературі (твір на вибір).
114. Стилiстичне використання колоративів у художній прозі (твір на вибір)
115. Стилiстичні синонiми в схiдній мові.
116. Структурні та семантичні типи ономасiологiчних одиниць (на матерiалі *схiдної мови*).
117. Структурно-граматичні типи фразеологiчних одиниць в *схiдній мові*.
118. Структурно-семантичні й функцiональні особливості складних слів у *схiдній мові*.
119. Текст як цiлісна структура й функцiональний рiзновид мовлення (на матерiалі *схiдної мови*).
120. Технiчна термiнологiя в *схiдній мові*.
121. Типи кальок в сучасній *схiдній мові*.
122. Типологiя словосполучень у сучасній *схiдній мові*.
123. Фiлософська термiнологiя в *схiдній мові*.
124. Фiтонiми у фразеологiзмах *схiдної мови*.
125. Функцiональні особливості речення (словосполук) у *схiдній мові*.
126. Функцiонування переносного вживання слова у мові у вигляді метафори, метонiмiї, синекдохи.
127. Юридична та/ або економiчна термiнологiя в сучасній *схiдній мові*.

Орiєнтовна тематика з перекладознавства

1. Види мовного посередництва (на прикладі окремих видів мовного посередництва – реферату, анотації, резюме, переказу).
2. Герменевтичні аспекти перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
3. Граматичні аспекти перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
4. Дескриптивні й прескриптивні (нормативні) аспекти перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
5. Евфемiзми у сучасній схiдній мові та способи їх перекладу.
6. Інварiантність перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
7. Лексикологiчні аспекти перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
8. Лiнгово-стилiстичні особливості промов (на матерiалі конкретної промови/промов)
9. Одиниці перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
10. Прагматичні аспекти перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
11. Проблема перекладацьких еквiвалентів та вiдповiдників (на матерiалі *схiдної мови*).
12. Проблема перекладності/неперекладності (на матерiалі *схiдної мови*).
13. Проблеми усного перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).
14. Специфіка художнього перекладу (на матерiалі *схiдної мови*).

15. Способи, прийоми та методи перекладу (на матеріалі *східної мови*).
16. Стилiстичнi аспекти перекладу (на матеріалі *східної мови*).
17. Взаємодія словотвору та перенесення значення у неологізмах .
18. Відтворення структурних особливостей складних речень у перекладі.
19. Вплив контексту на переклад фразеологічних одиниць (на матеріалі перекладів оповідань).
20. Засоби відтворення соціокультурних лакун у міжкультурному спілкуванні.
21. Засоби забезпечення кореферентності в перекладацькому дискурсі.
22. Засоби компенсації в тексті перекладу лінгвокультурних та соціокультурних лакун.
23. Засоби компресії тексту в східній та українській мовах та їх роль у перекладі.
24. Значення гендерних маркерів при перекладі офіційно-ділових промов.
25. Комунікативний підхід у перекладі.
26. Лексична когезія в тексті перекладу.
27. Лексичні та синтаксичні особливості перекладу науково-популярних текстів (на матеріалі журнальних статей).
28. Особливості відтворення поетичної метрики в перекладі.
29. Особливості передачі українських слів на позначення реалій у східномовній політичній пресі початку ХХІ ст.
30. Особливості перекладу науково-технічного тексту.
31. Особливості перекладу політичних текстів з *східної мови* на українську.
32. Переклад дейктичних елементів тексту.
33. Переклад ідіоматичних/фразеологічних виразів.
34. Переклад лексем на позначення суспільно-політичних реалій Туреччини.
35. Переклад турецьких текстів жанру есе.
36. Переклад як об'єкт лінгвістичного моделювання.
37. Прагматична адаптація оригінального тексту в процесі перекладу.
38. Прагматичні аспекти перекладу журнальної реклами.
39. Проблеми відтворення сучасних галузевих термінів у перекладі.
40. Проблеми відтворення термінологічних абревіатур та акронімів у перекладі.
41. Проблеми перекладу газетних заголовків зі східних мов на українську.
42. Проблеми перекладу директивних текстів (на матеріалі інструкцій з експлуатації).
43. Проблеми перекладу мови реклами.
44. Проблеми перекладу туристичних буклетів.
45. Способи передачі синтаксичних конструкцій при перекладі з конкретної східної мови на українську (англійську) мови.
46. Способи перекладу назв газет, журналів, інформаційних агентств тощо.
47. Способи перекладу назв суспільних організацій.
48. Способи перекладу фразеологічних одиниць.
49. Структурна і семантична конденсація тексту при усному перекладі.
50. Суб'єктивні й об'єктивні трансформації в процесі перекладу.
51. Риторична (ораторська) традиція та переклад текстів зі східної мови на рідну мову.

52. Типологія пасивних конструкцій у *східній* мові та особливості їх перекладу українською мовою.
53. Трансформаційний підхід у перекладі.
54. Явище мовної компресії на матеріалі східної мови.

Орієнтовна тематика з літературознавства (східна література)

1. Особливості поетики младомусульманської поезії (твори на вибір студента).
2. Становлення японської/ корейської/ китайської/ турецької/ арабської/ азербайджанської/ індійської/ єврейської/ перської поезії: жанр, поетика, тематика (твори на вибір).
3. Формування ідентичності в дзеркалі японської поезії Нового часу (Ісікава Такубоку, Йосано Акіко, Кітахара Хакусі ХХ та ін.).
4. Поетичні засоби моделювання реальності в поезії стародавньої Японії (Сугавара-но Мітідзане, Арівара-но Наріхіра та ін.).
5. Формування ідентичності в поезії *хокку* (вір на вибір).
6. Реалістичний напрям в арабській прозі ХХ ст. (вір на вибір).
7. Натуралістичний вимір японської/китайської/корейської літератури ХІХ-ХХ століття (Таяма Катай, Токутомі Рока та ін.,вір на вибір).
8. Особливості поетики японського егорману на початку ХХ століття (Сімадзакі та ін., вір на вибір).
9. Сатиричний вимір епохи Мейдзі (Нацуме Сосекі «Ваш покірний слуга кіт», 1905).
10. Поетикальні особливості *манга/маньхуа* (вір на вибір).
11. Інтермедіальний вимір творів манга/маньхуа (вір на вибір).
12. Інтертекстуальна поетика манга/маньхуа (вір на вибір).
13. Взаємодія західноєвропейської та східної складових в контексті графічної літератури ХХ століття.
14. Особливості графічної літератури Сходу ХІХ–ХХ століть (вір на вибір).
15. Особливості жанру автобіографії в східній літературах (вір на вибір).

Пропонована тематика є орієнтовною. Формулювання остаточної теми студент здійснює з науковим керівником.